

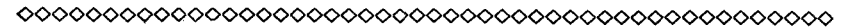
FJELLBLOMEN

Av Ragnvald Skrede

Såg du ein einsleg blome
 som duva i solvind mild
 lengst oppi fjell, der ingen
 tenkjer at liv er til?
 Slik kan du stundom finne
 tankar som blyge bur
 bortgøymde djupast inne
 der som du minst det trur.

Fjellet er hardt og steingrått,
 men blomen er kløkk og fin.
 Ber i si skire klokke
 doggdropen blank som vin.
 Spreier sin veike ange,
 smiler i sol og vind.
 Ein, kanskje, ikkje mange
 staden og blomen finn.

SIKRINGSPATRULJEN I SYLENE PÅSKEN 1953

Av Sidsel Schulerud

At det skal kule til en trønder — det fikk vi også bevist her ved påsketider, da flommen herjet Trøndelag og veier og jernbaner var sperret av ras og ismasser. Intet kunne vel stanse trønderne når de skulle på påsketur — så de kom også på påsketur!

Sikringstjenesten måtte og skulle også opp i fjellet — og det var mange små vanskeligheter som var lagt i veien for oss som var stasjonert på Nedalen. Da vi dro opp var det enda bare kaos i Tydalen — vi måtte ta oss frem over rasstedet med sekk på rygg og delvis også skiene på nakken. Et underverk var bussen på den andre siden som skranglet opp til Ås med oss — gjennom søle og snøslaps, og opp bratte kneiker.

Vel fremme på Ås fikk vi vite at det gikk ingen snowmobile til Væktarstua — de var satt inn på rute over til Reitan! Men også den vanskeligheten greide vi fint — det bar avgårde med hest og slede og frisk snørekjøring i omtrent fire timer. Inn til Nedalen gikk det raskt unna på skareføre under en fin rosenrød ettermiddagshimmel.

På Nedalen gård installerte sikringstjenesten seg med alt sitt utstyr, radiosett, kart og kompass, skikjelke, førstehjelpssaker — det var ingen ting som manglet. Og så all maten! Det manglet heller ingen ting i den retning — — —

Vi stelte oss selv — og gutta var flinke kokker. Jeg kom visst aldri ned før frokosten sto på bordet, men da hadde de laget istand et fristende, solid måltid — og jeg tror de syntes det var moro å